

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΣΟΥΛΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ
Βουλευτής Ν. Τρικάλων - ΠΑΣΟΚ

Αρχείο 54

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

«Οργάνωση και λειτουργία της δευτεροβάθμιας επαγγελματικής εκπαίδευσης»

Η Παιδεία είναι δύναμη. Ως εκ τούτου, μια κοινωνία της γνώσης, είναι μια ισχυρή κοινωνία, που δεν φοβάται να δημιουργήσει και να υποστηρίξει την αλλαγή και τον εκσυγχρονισμό σε όλους τους τομείς.

Βρισκόμαστε σε μια περίοδο, κατά την οποία η έρευνα και οι τεχνολογικές εφαρμογές αναδιαμορφώνουν διαρκώς το σκηνικό γύρω μας.

Μέσα σ' αυτό το σκηνικό, η Ευρωπαϊκή Ένωση στοχεύει στο να γίνει η περισσότερο ανταγωνιστική και δυναμική οικονομία διεθνώς, βασιζόμενη στη γνώση, με περισσότερες θέσεις και καλύτερες συνθήκες εργασίας, με μεγαλύτερη κοινωνική συνοχή, χωρίς διαχωρισμούς και αποκλεισμούς.

Έτσι, η εκπαίδευση οφείλει να προετοιμάσει τους πολίτες, ειδικά τους νέους, ώστε να είναι ικανοί να αντιμετωπίσουν την πρόκληση και τον ανταγωνισμό.

Είναι σαφές ότι σ' αυτά τα νέα ευρωπαϊκά και παγκόσμια δεδομένα, δεν μπορούμε να σταθούμε απλοί παρατηρητές.

Πρέπει να συμμετέχουμε, με στρατηγική και πρόγραμμα δράσης, με σύγχρονες επιλογές και προτεραιότητες.

Για το ΠΑ.ΣΟ.Κ., το ΤΕΕ ήταν και είναι ένα σχολείο πρώτης επιλογής.

Πιστεύαμε και πιστεύουμε

- ότι το ΤΕΕ πρέπει να είναι ένα σύγχρονο και ανταγωνιστικό σχολείο, να παρέχει στους μαθητές δυνατότητες, ευκαιρίες και, κυρίως, προοπτικές ίσες με αυτές που παρέχονται στους μαθητές των άλλων τύπων σχολείων.
- ότι, οι μαθητές πρέπει να επιλέγουν την Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση για το περιεχόμενό της και για τις διεξόδους που προσφέρει τόσο για επαγγελματική αποκατάσταση όσο και για περαιτέρω σπουδές.

Η κυβέρνηση οφείλει να συνεχίσει την προσπάθεια των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να καταστεί η ΤΕΕ δυναμική βαθμίδα εκπαίδευσης με ταυτότητα και λειτουργική ποιότητα, ικανή να επιτύχει τους στρατηγικούς στόχους της, με κορυφαία επίτευξη τη σύνδεση με την παραγωγή, που είναι και το κυρίαρχο πανευρωπαϊκό αίτημα για την Τεχνολογική Εκπαίδευση.

Η Ε.Ε. δίνει έμφαση στη σύνδεση του σχολείου με το χώρο εργασίας προκειμένου η εκπαίδευση να αποτελέσει βασικό μοχλό ανάπτυξης σε μια εποχή της οικονομίας της γνώσης (στη Γερμανία π.χ. το 78% των μαθητών επιλέγει, κυρίως, την επαγγελματική εκπαίδευση) στοιχείο που επιβεβαιώνει την τάση που πρέπει να ακολουθήσει, ως μονόδρομο, και η χώρα μας.

Το Νομοσχέδιο της Κυβέρνησης για την ΤΕΕ είναι μια, προκλητικά, πρόχειρη δουλειά, με σημαντικότερες ελλείψεις και μειονεκτήματα:

___κατ' αρχήν, οι λόγοι της όποιας «μεταρρύθμισης», ειδικά στην εκπαίδευση, πρέπει να στηρίζονται σε επιστημονική μελέτη, έρευνα και αξιολόγηση. Από τη στιγμή που δεν έχει προηγηθεί έγκυρη, σοβαρή και τεκμηριωμένη, επιστημονική εργασία οι αλλαγές που βαπτίζονται «μεταρρυθμίσεις» έχουν καθαρά πολιτική στόχευση: Την υποβάθμιση της εκπαίδευσης - εν προκειμένω της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης.

__δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για τους πόρους, που απαιτούνται για τις προτεινόμενες αλλαγές και αγνοείται, παντελώς, η ανάγκη να προσδιορίζονται τομείς και ειδικότητες σε τοπικό επίπεδο, ώστε η επαγγελματική εκπαίδευση να συνδεθεί πραγματικά με την τοπική ανάπτυξη και ευημερία.

__το νομοσχέδιο επιφέρει σημαντικό πλήγμα στη βασική αρχή των ίσων ευκαιριών μάθησης και πρόσβασης στην εκπαίδευση. Η ανισότητα είναι ξεκάθαρη για τους μαθητές του ΕΠΑΛ, που έχουν μεν δικαίωμα πρόσβασης σε ΑΕΙ και ΤΕΙ, ένα δικαίωμα όμως, που υπονομεύεται εξ ορισμού: στα μαθήματα γενικής παιδείας θα εξετάζονται σε κοινά θέματα με τους απόφοιτους του Γενικού Λυκείου, οι οποίοι, γνωστικά θα είναι, σαφώς, καλύτερα προετοιμασμένοι.

Οι απόφοιτοι των ΕΠΑΣ δε, αποκλείονται τελείως από την Τριτοβάθμια εκπαίδευση, «ως παιδιά ενός κατώτερου Θεού».

__Προβλέπεται, επίσης, ότι η μετατροπή των ΤΕΕ σε Επαγγελματικά Λύκεια (ΕΠΑΛ) θα γίνει σταδιακά από την Α΄ τάξη για το σχολικό έτος 2006-2007, δηλαδή σε δύο μήνες, στόχος προφανώς ανέφικτος.

Η ανεξήγητη αυτή προχειρότητα έχει την εξήγησή της.

Ένα από τα πιο κρίσιμα σημεία του νομοσχεδίου είναι ότι τα επαγγελματικά δικαιώματα ΕΠΑΛ & ΕΠΑΣ δεν κατοχυρώνονται. Το νομοσχέδιο δεν ενσωματώνει την οδηγία 2005/36/ΕΚ της Ε.Ε. για το «Γενικό σύστημα αναγνώρισης των τίτλων εκπαίδευσης» - η οποία πρέπει να εφαρμοστεί το αργότερο έως τις 20 Οκτωβρίου 2007 – και δεν προχωρεί φυσικά στις απαιτούμενες προσαρμογές. Σύμφωνα με αυτήν την οδηγία, για να αποκτήσει κάποιος πτυχίο επιπέδου 3 (το γνωστό ως Diploma στην Αγγλία) θα πρέπει να φοιτήσει ένα επιπλέον χρόνο μετά το Λύκειο στο αντικείμενο της ειδικότητάς του. Τα ΕΠΑΛ και οι ΕΠΑΣ δεν μπορούν να χορηγήσουν πτυχίο επιπέδου 3. Αυτό το κενό μένει σκόπιμα ανοιχτό.

Προφανώς λοιπόν, η κυβέρνηση θέλει να «απελευθερώσει» και να «ιδιωτικοποιήσει» το κρίσιμο μεταλυκειακό έτος, αφού οι απόφοιτοι των ΕΠΑΛ και των ΕΠΑΣ θα υποχρεωθούν να φοιτήσουν για έναν χρόνο στα ιδιωτικά κυρίως ΙΕΚ προκειμένου να αποκτήσουν το πτυχίο 3.

Η επιδίωξη της κυβέρνησης να οδηγήσει τους νέους στην «αγκαλιά της ιδιωτικής εκπαίδευσης», αποκαλύπτεται και από την απαγόρευση της οριζόντιας μετακίνησης (από Γενικό Λύκειο σε ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ, από μία ειδικότητα ΕΠΑΛ σε άλλη κλπ) των μαθητών, οι οποίοι τεχνηέντως οδηγούνται στα ΙΕΚ. Και επειδή τα Δημ. ΙΕΚ αδυνατούν να ικανοποιήσουν τη ζήτηση, ανοίγει ο δρόμος για τα Ιδιωτικά ΙΕΚ.

Κατά συνέπεια, και αυτό το νομοσχέδιο εξυπηρετεί τον κεντρικό πολιτικό στόχο της κυβέρνησης, που υπάρχει και προωθείται χωρίς ποτέ να ομολογείται. Ο κεντρικός στόχος της κυβέρνησης είναι η μεταφορά εξουσίας στην ιδιωτική οικονομία και στα επιχειρηματικά κεφάλαια. Απορρίπτει πλαγίως, αλλά ξεκάθαρα και σε όλα τα επίπεδα την έννοια του δημόσιου αγαθού και προωθεί την δημιουργία μιας κοινωνίας της αγοράς στην οποία επιβιώνουν οι έχοντες, ευημερούν οι κατέχοντες και οδηγούνται στο περιθώριο όλοι οι υπόλοιποι.